

Het Land

Niger is twee keer zo groot als Frankrijk en heeft z'n naam te danken aan de derde grootste Afrikaanse rivier de Niger die 4160 km lang is. Er wonen ongeveer 11,7 miljoen mensen waarvan 80% moslim is. Bijna de helft van de bevolking is Hausa en wonen voornamelijk in het zuiden van het land langs de grens met Nigeria. De 1,5 miljoen Djema en Songhai spreken dezelfde taal en leven in het westen van het land langs de Niger en in de hoofdstad Niamey. De Fula (Peulh, in het Frans) is ook een grote groep bewoners, ze zijn verdeeld in de stadsmensen, de Fulani en in herders die Bororo of Wodaabe worden genoemd. De Toaregs zijn ongeveer 10% van de bevolking en leven in het noorden. In het oosten bij het meer van Chad wonen de Kanouri.

Vertrek

Half 7 16/9 zijn we op het nationale vliegveld waar we inchecken en onze medereizigers ontmoeten. In totaal zijn we met 8 personen. Na het inchecken gaan we door naar de wachtruimte waar we meer dan een uur op het vliegtuig moeten wachten. We worden met een bus naar het vliegtuig gebracht waar iedereen dan nog gecontroleerd moet worden. Je moet je bagage aanwijzen anders blijft dat achter. Maar na een tussenlanding in Abuja arriveren we om 11.00 uur in Kano. We worden opgewacht door de manager van het reisbureau Ousemane, de gids Tanko en de chauffeurs Amoumoune en Sidi en drie Toyota Landcruisers. Ziet er wel stoer uit. Alleen Tanko spreekt Engels. We overnachten in het Prince Hotel. Na de lunch gaan we nog even slenteren op de markt en naar de dye pits (verfputten) voor diegene die hier nog nooit geweest zijn. Er is meer op de markt te doen dan tijdens het Durbar festival. Daarna nog even zwemmen en dan is het tijd voor het dinner. Het eten smaakt hier altijd prima.

Kano-Agadez

De volgende dag 17/9 rijden we om 7 uur de poort uit en kan het avontuur maar beginnen. Het is twee uur rijden naar de grens met Niger en hier komen we ook keurig om 9 uur aan. Net voor de grens proberen ze nog even te tanken maar overal wordt hun dit geweigerd. Het is in Nigeria veel goedkoper dan in Niger. Grenzen zijn hier altijd "drama" en dat is hier niet anders. Er wordt in twee kantoortjes 2 x alles overgeschreven uit het paspoort en vaccinatiegegevens. (gele koorts). Dit gaat niet achter elkaar aan, nee eerst moet iedereen klaar zijn in het ene gebouw en daarna kun je pas door naar de volgendeZe hebben hier natuurlijk maar zelden iets te doen en vinden het wel gezellig zo'n gezelschap buitenlanders. De kant van Niger verloopt nog minder soepel, hier wordt Arend van spionage beschuldigd omdat hij in een gebouwtje keek Tanko moet € 100,- betalen voordat men ons wil laten gaan ook al kunnen ze niets vinden in de bagage en moneybelt. Er blijkt later wel 4000 Naira minder in te zitten. Geboefte.... Arend heeft nu een verbod tot uitstappen bij de grens gekregen. Het is onderhand 12 uur als we door mogen rijden. De eerste uren rijden we door nog redelijk groene wereld. Niet veel bomen maar wel groene struikjes en gras en ook wat landbouw, suikerriet en semolina.

Omdat het nog regenseizoen is zijn er nog poeltjes waar de kinderen in spelen en ook de dieren nog komen drinken en badderen. We zien een neushoornvogel, witte ibis, donker gekleurde reiger en ook kamelen. We zijn om twee uur in Zinder waar de chauffeurs de wagens voltanken voor de lange weg naar Agadez. We stoppen nog een keer in de plaats Tarout waar een gerepareerde band moet worden opgehaald en wij een flesje fris kunnen

drinken. We zijn weer een hele bezienswaardigheid. Na Tarout wordt het steeds kaler, het vlakke land wordt heuveliger en hier en daar rijst zwart stenen gebergte op uit het landschap. Een kudde geiten grazen het laatste groen van de bodem en hier lopen ook kamelen los rond.

Tot nu toe is de weg nog steeds van asfalt en ook van redelijke kwaliteit. De laatste 3 uren rijden we op een zandpiste en in het donker. Men is bezig om hier ook een asfaltweg aan te leggen waardoor we regelmatig van de piste moeten. We arriveren om 9 uur s'avonds in Agadez waar het de hele dag ernstig heeft geregend. In Hotel de La Paix staat het water nog in de kamers. Het restaurant is gesloten maar even verder in de straat is restaurant Tamgak die nog wel wat te eten heeft en het smaakt goed. Midden in de nacht hebben we nog om droge lakens en een spreij gevraagd want het water was mooi in het beddegoed getrokken dat op de grond hing. Daarna goed geslapen.

Ingall

Vandaag 18/9 hoeven we niet zo vroeg op te staan. Half 9 hebben we ontbijt en om 10 uur verwachten we iemand die geld kan omwisselen in CFA's (Communaute Financiere Africaine €1,00 = 650 CFA's) maar diegene is wat verlaat dus gaan we maar even wandelen in de stad.

De huizen en de muren rondom de huizen bestaan uit modderstenen die nog eens bedekt zijn met een dikke laag modder/klei waardoor er dikke muren ontstaan die de hitte buiten houden. We struinen even over een markt en gaan via zand weggetjes terug naar het hotel. Hier beklimmen we nog de watertoren en heb je een mooi uitzicht over de stad. We zien de Grand Moskee maar ook de kleinere uitvoering daarvan. We hopen dat we wat meer tijd hebben om rond te kijken als we terug komen van de rondrit. De man is inmiddels ook aangekomen en als iedereen heeft gewisseld dan kunnen we eindelijk vertrekken het is dan 12 uur.

Rhissa is onze 3de chauffeur geworden en onze kok heet Mouhamed. Ousmane blijft op kantoor achter. Net buiten de stad als we de controle hebben gehad (hier wordt genoteerd wie de woestijn ingaan en waar we naar toe gaan, mocht er iets mis gaan dan weten ze wie en waar ze moeten zoeken) merken we dat we maar met twee auto's zijn in plaats van drie. Tanko de gids probeert de chauffeur te bellen maar deze neemt niet op. Dan wordt Ousmane gebeld en die gaat op onderzoek wat nog niet meevalt in de uitgestrekte stad. Na twee uur is de auto met inzittenden ook gearriveerd en zijn de problemen die ze hadden opgelost. Er moest iets gelast worden. Ze maken eerst een lunch voor ons en dan gaan we richting Ingall waar als het goed is het Gerwol festival gaande is. Volgens de gids was het festival w.s. al afgelopen maar we gaan toch nog maar even kijken want vaak zijn er dan toch nog wel kleine groepen actief. We zijn net op tijd in de stad om de laatste avond van het festival mee te maken. Het Gerwol festival is onderdeel van het grote "Cure Salee" feest. Na de regenperiode komen alle Touaregs en Wodaabe samen met hun kuddes geiten en koeien bij de grote zout pannen waar het vee hun dorst lest en zo ook hun "zoutkuur" krijgen. Voor de ongetrouwde mannen biedt het Gerwol festival de mogelijkheid om een vrouw te vinden. De mensen hier zijn erg lang en super slank. Ze verven hun gezichten geel, de lippen en de lijnen rond de ogen worden zwart. Het haar wordt versierd en zelfs haarstukjes worden er in gezet. Ze hebben hun mooiste kleding aan en zijn behangen met sierraden. Ze zijn bijna niet meer als jongens te herkennen. Ze staan in lange rijen te dansen en te zingen. Maken vreemde geluiden binnensmonds en laten de ogen in hun kassen rollen. Na een poosje gaan de meisjes de rijen langs en laten een jongen door een aanraking weten dat ze hem wil hebben. Die nacht is de jongen zeker van gezelschap. Dat wil dan nog niet zeggen dat ze ook met elkaar zullen trouwen. We horen de jongens en meisjes nog tot diep in de nacht. Het feest werd even onderbroken door een stevige plensbui waardoor er ook een flink aantal matrassen nat werden waar wij de komende nachten op moeten slapen..... Na een laat diner liggen we allemaal om half 10 al op onze rug naar de sterren te kijken. In de verte horen we nog steeds zingen.

En daar is ook het blaffen van de roedel honden bij gekomen gedurende de nacht. Een enkele hond waagt zich steeds dichterbij de "slappende" mensen totdat ze Lindie tegenkomen die ze wegjaagt. Daarna blijven ze op een

afstand om het kamp rondlopen.

Rotstekeningen

Het is licht om 6 uur in de ochtend 19/9 en we staan maar op, tandenpoetsen "wassen", eten en dan alles weer inpakken om weer terug te gaan naar Agadez. Hier wordt nog wat eten en water ingeslagen voor de rest van de trip. Het is al weer half 12 als we naar het noorden naar het Airgebergte afreizen. Het is een vulkanisch middengebergte waar enkele hogere pieken bovuut steken. In het noorden de Greboun met 1944m, in het midden de Adrar Tamgak met 1909m en in het zuiden de Bagzane die 2022 meter hoog is. In de dalen liggen vruchtbare oases. Het landschap wordt steeds kaler en er blijft alleen zand over met hier en daar een struikje of lavasteen. Af en toe zie je in de verte het hogere lavasteengebergte. In deze omgeving zien we ook de versteende boomstammen. Na de lunch ruilen we het asfalt in voor zand paden en gaan we verder naar de plaats Dabous. Hier kunnen we de in steen gebeitelde dieren zoals giraffen, koeien, gazelle's enz bekijken. Van hier is het nog een uurtje rijden naar een mooie overnachtingsplek naast een wadi. Bij een van de auto's is de radio verbrandt en de airco doet het ook niet meer. Na het borreluurtje is het tijd voor een goede wasbeurt. Gelukkig hebben we daar water genoeg voor. Met een klein teiltje water wordt er achter de struikjes heel wat afgesopt zodat iedereen fris aan het diner verschijnt. Op deze verder zo idyllische overnachtingsplaats worden we geplaagd door muggen en vliegen. Na een laatste blik op de sterrenhemel die hier prachtig is verbergen we ons in de slaapzakken.

Iferouane

Vannacht hebben we het iets warmer gehad. De matrassen waren weer droog en we hadden wat extra kleding aangetrokken. Verder is het hier een oase van rust, geen lawaai van de airco's of generators en bovendien heerlijke frisse lucht. 8.00 Uur 20/9 trekken we weer verder. Het landschap is mooi, zwarte lavabergen rijzen op uit het goudgele zand of het zand lijkt bestrooid met zwarte steentjes. In de verte zien we drie rijen lavabergen achter elkaar met verschillende hoogten. Er groeit hier een soort euphorbia boom/struik waaraan grote zachte groengekleurde vruchten hangen die giftig zijn. Verder zien we een mooi groen gekleurd vogeltje, een zwarte vogel met witte kop en staart en heel veel witte kamelen. Hier kun je ook mooi wit marmer vinden. Ondertussen wordt er weer eens een auto vermist. Iedereen weer terug totdat ze zijn gevonden met jawel een lekke band. De auto waar wij in zitten heeft een lekke radiator. De band wordt verwisseld en er wordt een hoopje tabak in de radiator gestopt..... Dan kunnen we weer verder naar Iferouane, hier hebben we lunchstop en de auto's worden hier goed..... gerepareerd want straks in de duinen is er geen garage meer. Het duurt allemaal wat langer dan gepland dus lopen we wat rond in het plaatsje. Zodra men ons ziet wordt er van alle kanten geroepen om hun koopwaar te bekijken en het liefst alles maar te kopen. Er zitten wel wat leuke zilverwerken bij dus dat is geen probleem. Als de auto's klaar zijn gaan we verder naar de zandduinen die we al na een paar uur rijden bereiken. Dit is de rand van de Tenere woestijn. Hier blijft er al gelijk eentje hangen in het losse zand. Deze wordt uitgegraven en ze parkeren een paar duinen verderop. Zelf zijn we gaan lopen en op de top van de duin hebben we een mooi uitzicht over het geheel. Wat drinken en eten en wat plezier maken en na een uitstekend dinner (kokkie is erg goed) liggen we om half 11 weer op ons matrasje naar de sterren te kijken die helder stralen.

Tenere

Vandaag 21/9 zijn we ook weer vroeg op en lopen naar de top van de duin om de zon te zien rijzen vanachter de duinen. Door de lichte bewolking duurt het even voor je het scherpe contrast ziet van licht en schaduw die haarscherpe richels op de toppen en flanken van de duinen maakt. Het is een schitterend gezicht en zo stil. Alleen een vogel die roept. Maar we moeten weer naar beneden, wassen en eten en rijden maar weer. Het wordt een wilde tocht door de duinen waar we tot 3 x toe vast komen te zitten en 1x bijna op zij rollen. Drie keer de duinen oplopen omdat de auto's te zwaar zijn onder de bloedhete zon en door het gloeiend hete zand. Maar de omgeving is prachtig. Mooi gevormde duinen sommigen hebben een punt van zwarte steen. Het is bijna weer lunchtijd en we stoppen bij de bergen van blauwe marmer in de buurt van de plaats Kogo. We zitten in een soort smalle nis tussen de bergen en de wind waait er lekker tussendoor maar neemt daarbij wel grote hoeveelheden zand mee. Tussen twee aanvallen door kunnen we net onze salade met brood naar binnenwerken. De hoeveelheid zand die er in zat viel nog mee. Vanaf hier gaan we weer door het Airgebergte. Als we verder trekken komen we langs een paar nomaden kampen en die mensen hebben wel heel erg weinig. De kinderen waren ziek, diaree en snotterig. Maar we hebben geen medicijnen voor hun en zelfs geen zout en suiker om een oplossing voor de kinderen te maken. Wel hebben we ze een paar zakjes poedermelk kunnen geven. De volgende stop is bij een waterput en kunnen we ons haar wassen en de jerrycans worden weer bijgevuld voor de rest van de trip. In het volgende nomadenkamp worden wat kamelen opgetrommeld en kunnen we allemaal even ervaren hoe het is om op een kameel te moeten reizen. Niet echt comfortabel..... Wiebel de wiebel en sommige dieren hebben wel heel veel te vertellen of is het een protest tegen die onhandige bleekneuzen op hun rug.

Dan is het nog twee uur rijden naar onze overnachtingsplaats in een droge rivierbedding.

Na weer een overheerlijke maaltijd kleden we ons maar eens extra aan voor de nacht want het wordt nu al frisser. We kunnen weer genieten van de sterren.

Timia

We zijn al weer vroeg opgestaan 22/9 en zijn onderweg naar Timia een prachtige oase in het gebergte. We rijden hier door een steenwoestijn met wat euphorbia en acacia struiken.

Als eerste bezoeken we de oude ruïnestad Assode, dit was een belangrijke stad voor de Touareg die in de 17^e eeuw waarschijnlijk aan stammenstrijd ten onder is gegaan.

De volgende stop betreft een werkende waterput. Een kameel of ezel krijgt een touw omgebonden en door heen en weer te lopen haalt hij de waterzak omhoog en wordt dit in een vat, emmer of in de drinkbak voor de dieren leeggegooid. In de stad/oase Timia lopen we even rond in het met modderstenen gebouwd dorp. Ze hebben een eigen waterput met modern aandrijfmechanisme, er is een schooltje waar we de pennen en schrijften achterlatern. Een jonge man loopt met ons mee en vraagt of we nog meer pennen en schriften hebben want hij heeft een schooltje in de bergen en ook grote tekorten natuurlijk. Helaas we hebben niets meer. In de oase groeien heel veel vruchten. Sinaasappels, mandarijnen, grapefruit, granaatappel en dadels. Waar we dan ook het nodige van kopen. Er is ook nog een dierentuintje met een restaurantje. Ziet er keurig verzorgd uit. De dieren bestaan uit een paar gazelle's, steenbokken, konijnen en struisvogels. Even buiten Timia is een waterval waar we onze lunchstop houden en even kunnen zwemmen. De waterval heeft drie bassins. Twee wat hoger op de berg en 1 beneden aan de voet van de rots. Hier ziet het er niet echt helemaal fris uit. De kleding wordt er in gewassen en er drijven wat van die bruine jongens rond.....en daar bedoel ik niet de bruine medemens mee. Arend klimt de rots op en spartelt even in de andere twee bassins die er wel goed uitzien. De plaatselijke bevolking springt meters hoog van de rotsen het water in. Na de lunch is het de bedoeling dat we in het dorp van Tanko de gids overnachten maar dat gaat niet helemaal lukken. Een uurtje na de lunch laat een van de auto's het weer afweten, weer de schokbrekers

kapot. We zijn dan bij het plaatsje Kreb-Kreb. Na een uurtje is het weer gerepareerd maar de pret mag niet lang duren. Na een klein uurtje is alles weer stuk en moet alles opnieuw gemaakt worden. We lopen wat rond in de omgeving, gaan wat vogeltjes kijken die in oude acacia bomen zitten, lezen wat en schrijven wat. Er staan nog wat euphorbia en wilde olijfbomen. Dan gaan we het nog eens proberen. Alles lijkt te werken en we stoppen pas weer als het donker wordt en we een slaappleaats nodig hebben.

Na een warme maaltijd gaan we een koude nacht tegemoet.

Agadez

Omdat we vroeg in Agadez willen aankomen zijn we al om half 7 vertrokken 23/9 . Het eerste stuk doen we rustig aan want de weg is nog erg slecht, het zit vol met stenen en kuilen en kan eigenlijk ook geen weg heetten . Dit blijft zo tot het dorp Abardek waar de gids woont. Daarna wordt het steeds beter. We komen nog een paar nomaden tegen en overal zie je kamelen en ezeltjes. De ezeltjes hebben hier een mooie glanzende wacht, vooral de lichtgrijze zijn erg mooi. In het dorp Tassalansalam stoppen we even om de markt te bekijken. Het is net 12 uur als we in Agadez aankomen en we kunnen weer inchecken in Hotel de La Paix waar het nu schoon en droog is. Snel een douche en dan naar het kantoor van Ouseman, de eigenaar van het reisbureau waar we nog een laatste lunch krijgen van ons kokkie.

Daarna de stad ingegaan, we hebben de Grand Moskee bekeken, de van leem gebouwde minaret werd sinds de 15^e eeuw herhaaldelijk gerestaureerd en verbouwd en is 27m hoog.

De toren waar vele houten stutten uitsteken is een voorbeeld van de traditionele middeleeuwse Soedanese leembouw De minaret mochten we beklimmen en op het dak van de moskee hadden we een mooi uitzicht over de stad. Nog wat soevenirs gekocht bij de plaatselijke gehandicapten winkel, Arend is nog naar de kamelenmarkt geweest en heeft zich een kamelenzadel aangeschaft. Hij is nu nog op zoek naar een kameel. Anderen hebben nog wat voedsel en versnaperingen voor morgen gekocht. Dit in het hotel verdeeld in drie porties voor iedere auto 1. Morgen hebben we weer een lange rijdag voor de boeg. S'avonds weer gegeten in het restaurant Tamgak. Zeer goed.

Kano

Vandaag 24/9 wel heel vroeg opgestaan, 5 uur en om half zes rijden we bij het hotel vandaan richting Kano. Eerst weer het stukje asfalt. In de vele poelen langs de kant van de weg zien we de vogels, ezels, kamelen, geiten en koeien allemaal drinken in de vroege ochtend. Daarna volgt het zandpad en de enige begroeiing zijn wat kleine graspollen wat langzamerhand overgaat in meer groen met struiken en bomen. Als we weer op het asfalt rijden komen we net als op de heenweg ook nu een aantal vrachtwagens voorbij die afgeladen zijn met vracht waar de mensen bovenop zitten en aan de zijkant van de truck hangen hun bezittingen. Hoe dichter we bij de grens komen hoe groener het wordt, ook staat er nog gierst, suikerriet en uien op het land en er lopen veel geiten en ezels rond. 4 uur in de middag zijn we bij de grens. Na een half uur is de papierhandel hier klaar, dan naar de Nigerianen waar het natuurlijk weer iets langer moet duren maar met een uur is dat ook nog niet zo slecht. We komen om half negen aan bij het Prince Hotel in Kano waar we wat eten en drinken en na een douche in bed duiken.

Afrika

Gemaakt op vrijdag 18 februari 2011 19:02

Hits: 742

De laatste dag 25/9 bedanken we voor we afreizen naar het vliegveld onze chauffeurs en gids, met en afscheidskado'tje. Van chauffeur Rhissa en van kokkie hebben we al afscheid genomen in Agadez. Ze worden wat verlegen van de lovende woorden. Dan wordt het tijd om naar het vliegveld te gaan en in te checken voor onze vlucht terug naar Lagos.

De prachtige trip is ten einde.